

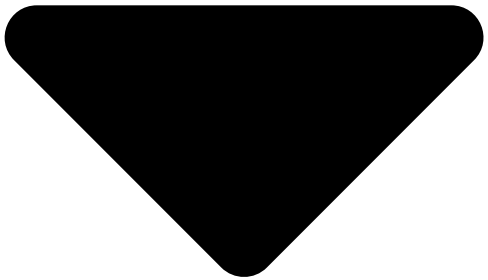
Posłuchaj

()

Ale jak to człowiek może swoją własną głowę nieść? Jak to cud, to może.

(Żyli około roku Pańskiego 117).

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K> 3-go Października. Żywoty świętych Biskupów i Męczenników Dyonizego Paryskiego i Dyonizego Ateńskiego. | 2

Wroku 57 po Chrystusie przybył święty Paweł Apostoł do Aten, jednego z najludniejszych miast greckich. Starodawne prawo opiewało, że Ateńskie spory religijne miał rozstrzygać najwyższy trybunał, zwany Areopagiem. Gdy Apostoł święty zaczął głosić Ewangelię, zapozwany został przed ten sąd jako krzewiciel nowej wiary. Lubo surowość wyroków owego trybunału znaną była każdemu, święty Paweł stanął przed nim i śmiało wygłosił zasadnicze prawdy wiary chrześcijańskiej, a mianowicie o Sądzie Ostatecznym i zmartwychwstaniu. Mówił gorąco i z wielką siłą, co sędziów wprawiało w zdumienie, gdyż z ust swych mędrców nic podobnego jeszcze nigdy nie słyszeli. Osobliwie nauka o zmartwychwstaniu zdała im się niepodobną do wiary. Na niektórych tylko słuchaczów nauka ta tak głębokie uczyniła wrażenie, że nazajutrz jeszcze raz słuchać go chcieli. Ci zaś, którzy szczerze pragnęli prawdy i nie zatykali uszu na głos łaski Bożej, prosili Apostoła o gruntowne wyjaśnienie rzeczy. Był między nimi Dyonizy, członek trybunału, obywatel mający wielkie znaczenie u ziomków. Był to mąż uczony, o którym powiadają, iż gdy w czasie śmierci Pana Jezusa, rozpiętego na krzyżu, słońce się zaćmiło i zaćmienie to w Atenach było widziane, on miał się odezwać: „Albo Bóg cierpi, albo świat się chwieje w swych posadach.“

Oświadczywszy przed Pawłem gotowość przyjęcia wiary Chrystusowej, i wyuczywszy się prawd jej świętych, odebrał od niego święcenia kapłańskie i mianowany został pierwszym Biskupem Ateńskim. Na tym urzędzie starał się o jak największe rozkrzewienie wiary. Poszedł do Jerozolimy, jużto aby poznać Najśw. Matkę Zbawiciela, jużto, aby zwiedzić miejsca pobytu Jego na ziemi. Opowiadają, że gdy zobaczył Najświętszą Pannę, tak olśniony został Jej łagodnością i pięknością, że zawołał: „Gdybym nie wiedział, iż Pan Jezus jest Bogiem, Ciebie uważałbym za Bóstwo, Przeczysta Dziewico.“ Poganie znienawidzili i prześladowali go dla jego gorliwości, i kazali go spalić w roku 117.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Zwłoki jego spoczywają podobno w grobach Katedry świętego Dyonizego pod Paryżem. Jest on jednym z Patronów Biskupstwa Ratysbońskiego.

Inny Biskup tegoż nazwiska jest przedmiotem osobliwszej czci we Francyi. Jest on jednym z głosicieli wiary, którzy od zastępców świętego Piotra wyprawieni zostali do Gallii (Francyi). Zapuścił się śmiało w głąb kraju i dotarłszy do Paryża, osiadł w tem mieście. Stąd roznosił wraz z kilku wiernymi towarzyszami światło wiary i po odleglejszych okolicach. Założył pierwszy kościół w Paryżu na cześć świętej Trójcy i nawrócił mnóstwo pogan do religii Chrystusowej. Oburzeni tem kapłani pogańscy, oskarżyli go przed wielkorządcą jako wroga bogów i uwodziciela ludu. Ten kazał go związać i stawić przed siebie. Gdy Dyonizy nie chciał pokłonić się bałwanom, wielkorządca kazał siepaczom bić go rózgami, i na wolnym ogniu opiekać. Męczennik zniósł jednakże wszystkie te katusze. Potem kazał go wrzucić do smrodliwego lochu, a po kilku dniach rzucić na pożarcie dzikim bestyom. Gdy zwierzęta z klatek wypuszczono, Dyonizy uczynił znak Krzyża świętego, a lwy pokładły się u nóg jego. Tedy skazano go na karę miecza. Starodawne podanie niesie, że po wykonaniu wyroku Dyonizy wziął głowę w ręce i zaniósł ją do odległego o dwie mile od Paryża miasta Sto Denis. Nawrócona przez Dyonizego matrona Katulla wyszła na jego spotkanie, odebrała od niego głowę i pochowała ją uczciwie wraz z ciałem. Nad jego grobem wystawili wierni drewnianą kaplicę. Za staraniem świętej Genowefy zbudowano w miejsce kaplicy kościół, zwiedzany przez licznych pielgrzymów. W podziemnych gankach tej świątyni chowano zmarłych królów francuskich.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Nauka moralna.

Dawni Rzymianie i Grecy wierzyli w nieśmiertelność duszy, ale nie w zmartwychwstanie ciała. Pan Jezus jest rękojmią odkupienia rodzaju ludzkiego, tak jak Adam przedstawicielem upadku człowieka. Jak z winy Adama stali się wszyscy łupem śmierci, tak przez zasługę Chrystusa odzyskali życie wiekuiste. Chrystus śmiercią i zmartwychwstaniem Swojem odniósł zwycięstwo nad śmiercią. Jeśli Chrystus, który jest głową, zmartwychwstał, zmartwychwstaną i wierni. „Gdyby to nie było prawdą — mówi Paweł Apostoł — wiara nasza byłaby próżną.“ Dlatego też Apostołowie i głosiciele wiary w pierwszych wiekach uważali naukę o zmartwychwstaniu Chrystusa Pana i wszystkich zmarłych za jedną z najważniejszych prawd wiary. Nauka ta przyczyniła się do szybkiego rozkrzewienia chrześcijaństwa. Natchnęła Męczenników męstwem i cierpliwością w znoszeniu mąk najsroższych. Pierwsi chrześcijanie uważali śmierć za sen, a groby nazywali miejscami spoczynku. W grobach śpią ciała aż do dnia, w którym je słowo wszechmocnego Boga obudzi. Ten, który nas stworzył z niczego, mocen będzie przywrócić ciało w proch obrócone i ożywić duszą.

Ciało to musi zmartwychwstać, gdyż człowiek ma na Sądzie ostatecznym odebrać karę lub nagrodę za swe czyny. Dusza zaś za pomocą ciała, w ciele i przez ciało może czynić dobrze, lub źle. Słuszna więc, aby ciało, jako narzędzie duszy, miało udział w jej nagrodzie lub karze. Pomyślmy teraz, jak strasznem będzie przebudzenie tych, co ciała używali w celach grzesznych, co nie poskramiali pożądliwości jego, pobłażali żądzom jego. Z jakąż zaś radością połączy się dusza z ciałem, które jej służyło na chwałę Boga, które trzymało się w karności, i które pozostało aż do zgonu czystem i niepokalanem.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Modlitwa.

Boski Zbawicielu Jezusie Chrystusie, któryś nas przez śmierć Swoją uszczęśliwił pociechą i nadzieją zmartwychwstania, daj nam tę łaskę, abyśmy nigdy nie splamili ciała swego grzechem, lecz przestrzegali czystości jego aż do śmierci, a tem samem mogli zostać zaliczonymi do tych, którym wolno będzie po wieki wieków oglądać Przenajświętsze Oblicze Twoje. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 3-go października w Rzymie przy posągu Ursus pileatus męczeństwo świętego Kandyda. — Tegoż dnia śmierć męczeńska św. Dyonizego, Fausta, Kajusa, Piotra i Pawła z 4 towarzyszami, którzy już za Decyusza wiele cierpieli, a potem w prześladowaniu Waleryańskiem pod namiestnikiem Emilianem jeszcze więcej, aż wkońcu umierając sięgnęli po palmę zwycięstwa. — W Westfalii w starej Saksonii uroczystość obu św. Braci i Kapłanów Ewaldów. Gdy poczęli w owym kraju głosić Ewangelię, wnet ich poganie ujęli i pozabijali; cudowne światło, ukazujące się co noc przez długi czas przyprowadziło do odkrycia ich św. zwłok i zarazem wyjawiło światu ich zasługi przed Bogiem. — W Afryce pamiątka św. Maksymiana z Bagaya, Biskupa, co od donatystów gorzkiego prześladowania doznawał, a wkońcu strącony został z wysokiej wieży tak, że na wpół zabity legł na ziemi; nareszcie zasnął spokojnie w Panu, ozdobiony chwałą Wyznawcy. — W Palestynie pamiątka

Copyright Mavientura Projects e.K>

św. Hezychiusza, Wyznawcy, ucznia św. Hilaryona i jego towarzysza na wędrówkach. — Pod Namurem w Belgii uroczystość świętego Gerarda, Opata.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Copyright Mavientura Projects e.K>

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related

Copyright Mavientura Projects e.K>